

Vörös Dani és a pszichiáterek

2011 április 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hosszú vizsgálatok után a pszichiáter páciensét nyugtatja: "Ne aggódjon, ön nem beteg, nem szenved semmi féle kisebbségi komplexusban, ön szimplán kisebbségben van."

A régi viccet a parlamenti ellenzék utóbbi döntései és tettei ültették ide, írásom elejére. A szocialisták és az LMP-

sek ugyanis a médiatörvény megvétőzéséért, majd az alkotmányozás ellehetetlenítéséért olyan módszereket is bevetettek, amilyenekhez jó lelkiállapotnak örvend?, magukra valamit is adó politikai erők aligha nyúlnak.

Három hónappal a médiatörvény hatálybalépése után felesleges bizonygatni, hogy az üres címlapos hazai kampánnyal megalapozott, a magyar sajtószabadságot jajongva temető európai hadjárat mennyire eltúlzott, hazug reakciója volt a - különben nem hibátlan - jogszabályalkotásnak. Most pedig a baloldalhoz köthető pártok úgy tesznek, mintha az ország korlátozottan cselekvőképés lenne, és alkotmányának megújításához európai gyámságra szorulna. Csak azért, mert ez a munka a tavalyi választások nyomán, nélkülük is elvégezhető?

Akarva vagy akaratlanul vonják kétségbe, hogy az alkotmányozás az állami szuverenitás legfontosabb része. Hogy a kik vagyunk és mit akarunk kérdésekre nemcsak önbecsülés?I kell megadnunk a választ, de erre predestinál bennünket el?deink Aranybullától a Tripartitumon, a Pragmatica Sanctión és az 1848-as törvényeken átível? jogalkotói munkája.

És mégis.

Miközben az MSZP és az LMP látványosan nem vesz részt az új alaptörvény elkészítésének parlamenti munkájában, politikusaik és jogvédőként címzett segédek?ik Európát járják az új Alkotmány tervezetének angol nyelv? fordításával, hogy megbizonyítsák önrendelkezésre is képtelen senkiségünket. Szül?i felügyeletet igényl? kiskorúságunkat. Hogy aztán - abszurdba hajlóan - pedofiliával kacérkodó anarchistát hívjanak hozzánk okításunkra. T?le kellene tanulnunk demokráciát, tisztességet, európaiságot, és persze jó modort. Hogy helyes útmutatása nyomán végre megkérdezhessük magunktól, vajon melyik Isten áldja meg a magyart? A keresztény, a zsidó vagy a muszlim? Mert annyira csököttek vagyunk, hogy eddig ez a kérdés eszünkbe sem jutott.

Ma nem a szovjeteket hívják be az országba, hogy elhosszák nekünk a haladás ideológiáját és alkotmányát. Ma Cohn-Benditet hívják Budapestre, és állítják elénk intellektuális és morális mércéül. Hogy tudjuk a helyünket.

Hadd kérdezzem: van-e lejjebb?

El?fordulhatna-e Nagy-Britanniában, Hollandiában, Spanyolországban vagy Japánban, hogy a házigazdák kérésére egy Vörös Daniéhoz hasonló fels?bbrend?ségi tudattal megáldott magyar politikus ??zön gúnyt a nemzeti

himnusz szövegéből vagy alkotmányos monarchiájukból? És tapsot arasson?

Ami nálunk megtörténhetett.

De bárhogy volt is, mégsem kellene elhinnünk, hogy kisebbség?, idióta népség vagyunk, akik a populizmus gúzát elvakítva zavarták el a döntési helyzetek közelébe? országuk bölcs vezet?it. (Bár lenne rá igény.) Higgyünk a múltunkban, a kultúránkban, magunkban. Higgyünk abban, hogy senkinél sem vagyunk alábbvalóak.

Ha meg nagy arcú Vörös Danikkal találkozunk a világban, ne ingereljük.

Az efféléknél sosem lehet tudni, mire jutottak a pszichiáterükkel.

„Gyermeteg dolog azt képzelni, hogy az alkotmányt örök időkre be lehet betonozni, jómagam már hármat megéltem. Akinél a hatalom lesz, az fogja eldönteni, mit tart meg és mit nem. Sokkal bölcsőbb lenne úgy kialakítani most, az er? pozíciójából, hogy a többség szívesen elfogadja és kés?bb is megtartsa.”
(Csányi Vilmos, *Népszabadság*, március 27.)

„Egy alaptörvény nem nemzeti hitvallással kezd?dik (egyáltalán hitvallással), a hitvallás nem az alaptörvénybe

való. Itt m?fajtévesztés van. Mindkett? önmagában jó m?faj, de együtt nem. Olyan ez, mint a halászlé libamájjal."
(*Jávor Béla, www.hvg.hu, március 30.*)

„Sokan leszünk, akik nem teszünk esküt arra, hogy egyetértünk Orbán alkotmányával. Nem ér annyit a képvisel?ség, hogy engednénk megtörni magunkat. De figyelmeztetem Orbánt: ha diktálni akar, akkor lehet ugyan, hogy mi elveszítjük mandátumunkat, de neki sem marad sok ideje ezek után kormányozni."
(*Gyurcsány Ferenc a blogjában, április 1.*)

„Hogy is kezd?dik az Alkotmány? Isten, áldd meg a magyart. Ezzel van egy problémám: nem hiszek Istenben. Elfogadok mindenkit, aki hisz Istenben, de csak az lehet magyar, aki hisz Istenben?"
(*Daniel Cohn-Bendit budapesti el?adásában, április 1.*)

„Nem az a magyar, aki hisz Istenben, hanem az, aki énekl? a Himnusz, és közben érez is valamit."
(*Bayer Zsolt, Magyar Hírlap, április 2.*)

„A Fideszt ma már nem választaná meg teljhatalmat biztosító többség - vagyis a kétharmaddal épített kormányzati struktúra gátlástalan használata ellenszenvet vált ki. Ezért a kétségbeesett, klimaxos társkeresés, hogy alkotmányozzon már velük valaki."
(*Tóta W. Árpád a blogjában, április 3.*)

Borókai Gábor, hetivalasz_online

Ajánló